

Elk Müh. Mümin CEYHAN'IN MESLEKİ DENEYİM BİLDİRİMİ

YÜKSEK GERİLİM HATLARININ ELEKTRO MANYETİK TESİR SAHASI

Sanırım 1976 yılının ilk aylarıydı. Yeni kurulan Uludağ Üniversitesinin ilk elemanlarıydık. Üniversitenin kampüs alanı yeni şekilleniyordu. Kampüs planlaması yapılmış ve üniversitenin çeşitli birimleri arazide, mimarın anlayışına göre, proje üzerinde yerleştirilmişti. Arazi üzerinde uygulamaya geçilince mimarın araziye görmeden harita üzerinden çalışmış olduğu ortaya çıktı. Çünkü yerleşkenin (kampüs) tam ortasından, üstüne üstlük tıp fakültesinin kurulmakta olduğu yerin tam üstünden 154 KV YG ENH hattı geçiyordu.

Benden önce üniversitede çalışan elektrik mühendisi olmadığından, inşaat dairesindeki diğer mühendis arkadaşlar TEK'le yazışmalarından bir netice alamamışlar. TEK'e gerekçelerini pek iyi sunamamışlardı anlaşılan. O zaman kampüs içinden geçen bu ENH Bursa'nın önemli miktarda enerji ihtiyacını karşılıyordu ve deplasmanı sırasında enerji kesintisi yapılacağından haklı olarak sağlam gerekçe aranıyordu. Enerji kesintisi ayrıca hem maliyetli, hem de büyük sorun yaratacak düzeydeydi.

Üniversitenin kurucusu aydınlık insan, rektör, rahmetli Fethi Tezok, beni çağırıp, "Hadi bakalım evladım göreyim seni. Bu konu bizim başımızı çok ağrıttı, şunu çöz de görelim" diyerek işi bana havale etti.

Bu tür sorunların çözümünde kişisel dostluklar önem taşır. Ama ben henüz taze bir mühendis olduğumdan, üst makamlarda etkili ve yetkili sınıf arkadaşlarım, dostlarım yoktu.

Sorunu mutlaka çözmeliydim..

Biraz düşününce, yaptığım işle ve sorunla paralellik kurdum. Bu ENH'nın kaldırılmak istenmesinin nedeni estetik olmaması değildi. Zararı geçekten önemli ve kalıcı idi. Ama bunun uygun bir şekilde biraz da 'kör gözüm'e' tarzından anlatılması gerekiyordu.

Kararımı verdim. Acele rektörün karşısındaydım. Bana hemen bir kardiyolog, sağlıklı bir insan, bir de seyyar bir kardiyoloji aleti gerektiğini söyledim. Konuyu yakından takip eden o güzel insan gülümseyerek; "İşe yarar mı dersin, oğlum?" dediğinde; benim de, "Eğer buradan alacağımız sonuç menfi çıkarsa, buna olur vermeyecek bir insan olamaz" dediğini hatırlıyorum.

O gün öğleden sonra doktor arkadaş, bir hizmetli ve ben, kampüsün daha düzenlenmemiş, bataklık ve şekilsiz yüzeyinde bata çıka ENH'nın altına geldik. Emir ve komuta bendeydi. Doktor tam olarak ne olduğunun farkında değildi. Rektör hocası ona, "Bu delikanlıyı takip et, dediklerini yap" demişti, o da buna uyuyordu.

Önce hattan epeyce uzaklaştık. Bizim hizmetli arkadaş "Yere yat, kalbin sağlam mı doktor bir baksın" dediğimde; adamın, "Kalbimin sağlam olup olmadığına bakmak için bu Allah'ın dağ başına mı gelmemiz gerekirdi?" der gibi bakışını unutamam.

Arkadaşımızın kalp rahatsızlığı yoktu. Ancak, ENH altına gelirken sağlıklı kalp eğrileri gittikçe bozuldu. Her ölçümde eğrileri kâğıt üzerine dökmüştük. Doktor arkadaş (muhtemelen şimdi Uludağ üniversitesinde bir profesördür) olayı kavramış ve arazi üstündeki çalışmanın ilerde kurulacak bu hastane ve fakültede ne sorunlar yaratabileceğini hissetmişti. Bizim hizmetli arkadaş ise bir doktor ile bir elektrik mühendisine deneklik etmenin ince zevkini çıkarıyordu.

Sonuç olarak: Bu kalp eğrileri usulüne uygun bürokratik bir yazının eki haline getirildi ve Ankara'ya acele gönderildi. Elden gönderilen yazıya hemen ve elden cevap alındı:

"Görülen lüzum üzerine Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinin üzerinden geçen 154 KV ENH tez elden deplase edile..."

O gün bu gündür Uludağ Üniversitesinin kampüs alanı üzerinden uçakla geçen yolcular aşağıya bakıp bu ENH'nın neden böyle şaşırıldığını, zik zak yaptığını merak eder dururlarmış...